

ibid. num. 50. & *verb.* Canonici, *art. 9.* num. 41.
 Quid de Canonici privilegiatis super fructibus in absentia percipiendis, ac de inserventibus Papæ, vel Cardinalibus; *ibid.* num. 51. ad 53.
 Distributiones debentur Canonico pro tempore, quo sine salario organum pulsatur; *ibid.* num. 54.
 Plura ex Bened. XIV. quibus adducuntur quotidianas distributiones concernentia; *ib.* in *add. Auct.* num. 55. & *seqq.*
 Quomodo distinguantur distributiones quotidianæ à fructibus grossis Canonice, seu beneficii; *ibid.* in *nov. add.* num. 74. ad 76.
 Regulariter nomine fructuum beneficii non veniunt distributiones quotidianæ, prout veniunt fructus grossi: Limitaturque hæc regula; *ibid.* in *nov. add.* num. 77. & *seqq.*
 Spolio haud subijciuntur distributiones quotidianæ, prout subijciuntur fructus grossi; *ibid.* in *nov. add.* num. 33.
 An quis ordinari possit ad titulum beneficii, cuius redditus unice consistant in distributionibus quotidianis; *Vide ibid.* in *nov. add.* num. 84.
DISTRIBUTIONES quotidianæ à quibus amittantur, seu non acquirantur.
 Distributiones non lucrantur Canonici sine legitima causa absentes, quamvis consuetudine sit introductum, ut distributiones absentibus debeantur; *Vide verb.* Distributiones quotidianæ, *art. 2.* num. 1.
 Distributiones quotidianæ non debentur Canonico Vicario Generali absentem à choro ratione officii Vicariatus, nec Canonico inserventi Episcopo in missis privatis, nec associantibus Episcopum audientem missam extra cathedralem civitatis, neque inserventibus eidem Episcopo non pontificaliter celebranti, & visitanti suam diocesim, Moniales velanti, & similia agenti: Neque debentur illis, qui Seminaris præsent aut in Congregationibus S. Officii sunt occupati; *ibid.* num. 2. ad 6.
 Episcopus Canonici, dum abest ex causa visitationis suæ diocesis, non lucratur Distributiones quotidianas; *ibid.* num. 7.
 Distributiones quotidianas non lucratur in absentia Canonici collegiatae ecclesie, dum servit Episcopo Cardinali pro Caudatario, nec Canonici Cubicularius ad bussolam Sanctissimi: Neque eas lucrantur Familiares Papæ; *ibid.* num. 8. ad 10.
 Distributiones quotidianæ non debentur in absentia Canonico in publica Universitate docenti, neque debentur Canonico infirmo habenti Coadjutorem, si Coadjutor non resideat, neque debentur Canonico inquisito; & postea absoluto, si hic habuerit Coadjutorem, qui de tempore carcerationis, seu contumaciæ Coadjuti inservere debuisset, non inservit. Neque debentur Canonico, qui fuit Romæ pro negotiis Capituli contra Episcopum, neque Canonici Officialibus S. Inquisitionis, absque speciali Indulto Sedis Apostolicæ, neque Canonici Inquisitoribus contra hereticam pravitatem, neque Examinatoribus synodalibus dum suo munere funguntur, neque Canonici voluntarie audientibus Confessiones, & missam celebrantibus tempore Divini Officii; *ib.* num. 11. ad 17. & *verb.* Canonici, *art. 5.* num. 82.
 Canonici absentes studiorum causa non lucrantur distributiones; secus vero si redditus omnes in distributionibus consistant; *ibid.* num. 18. & 19.
 Distributiones quotidianæ non debentur interessentibus Congregationibus Capitularibus tempore, quo divina celebrantur, neque Peregrinantibus causa devotionis assumptæ; *ibid.* num. 20. & 21.
 Canonici habentes privilegium Apostolicum percipiendi fructus beneficiorum suorum in absentia, non per hoc lucrantur distributiones quotidianas; *ibid.* num. 22.
 Distributiones, quæ dantur Canonici, vel Præbendatis propriæ ecclesie, quando aliquas missas celebrant, quando debeantur Coadjutoribus; *ibid.* num. 23.
 Vicarius Generalis, ac Dignitates Proto-notarii, si

sint Canonici, nisi incendant cum habitu canonicali, & sedeant in suo ordinario loco, non lucrantur distributiones, etiam accedente consensu Capituli, & assertur ad id novissima decisio; *ibid.* num. 24. ad 27.
 Quid de Canonico surdo, vel cæco; *ib.* n. 28. & 29.
 Canonici dispensatus super ætate ad obtinendum canonicatum cum clausula, quod se promovendi faciat, perventus ad legitimam ætatem amittit Distributiones si conditionem non curavit adimplere, quamvis choro intersit; *ibid.* num. 30.
 Distributiones à Canonici absentibus amissæ, quibus competant; *ibid.* num. 31.
 Hæc tamen Auctoris propositio non est absolute vera; *Vide ibid.* in *nov. add.* num. 55. & 56.
 Canonici non possunt distributiones sibi invicem condonare; *ibid.* num. 32.
 Non lucrantur Distributiones Canonici, quoties absunt à residentia occasione litium concernentium interesse suarum Præbendarum sine licentia Episcopi; *ibid.* num. 33.
 Distributiones quotidianæ non debentur Canonici infirmis, aut alio legitimo impedimento detentis, et aliis sanis, aut non legitime impediti non erant soliti inservere; *ibid.* num. 34.
 Potest Episcopus statuere, ne Canonici, & alii de Capitulo discedant ab Ecclesia tempore conionis, & quod illi intersint quotidie sub pena amissionis Distributionum illius diei, in qua defuerint; *ibid.* num. 35.
 Non potest tamen Episcopus decernere, ut Canonici in Sacris non constituti non gaudeant distributionibus; *ibid.* num. 36.
 Permitti non debet Capitulo, quod dum pro litibus, vel alia causa vult expensas facere, utatur distributionibus quotidianis; *ibid.* num. 37.
 Episcopus, & Capitulum non potest amissas distributiones ob non residentiam remittere, ut condonare illi ipsi, qui eas amisit; *ibid.* num. 38.
 Secundum Barbosa, & alios poterit Canonici distributiones, quas alter amisit, sibi jam applicatas, & traditas, postea illi ipsi condonare; nisi hac via detur occasio Clericis se abstinenti à choro; *ib.* num. 39. & 40.
 Distributiones amittuntur iuste Excommunicati, vel Suspensi, vel Interdicti; & etiam Canonici non psallentes, & non canentes in choro cum aliis, dormientes quoque & confabulantes in choro, non in totum, sed proportionaliter pro parte correspondente defectibus; eas etiam amittunt Canonici, quando non cantant missam conventualem, seu missam de die; *ibid.* num. 41. ad 44.
 Canonici, qui perceperunt distributiones pro tempore, quo servitium ecclesie non præstiterunt, tenentur ad illarum restitutionem; *ibid.* num. 45.
 Canonici tempore divinorum officiorum organum pulsans, vel cum Musicis psallens amittit distributiones quotidianas, si aliquod stipendium obtineat; *ibid.* num. 46.
 Distributiones non lucrantur Canonici choro interessentes, qui cum ceteris non psallunt; *ibid.* num. 47.
 Distributiones tamen lucrantur Canonici & Beneficiarii, qui de licentia Ordinarii spiritualia exercitia peragunt in aliqua pia, seu regulari domo, licet pro illis diebus Choro non intersint: sed id non indistincte accipitur quoad omnia tempora; *ibid.* num. 48. & 49.
 Distributiones non lucrantur, qui Canonice debet curam adnexam, extra civitatem; *ibid.* num. 50.
 Neque qui Episcopo inservit non celebranti; *ib.* num. 51.
 Supplentur Auctoris defectus quoad hunc articulum; *ibid.* in *nov. add.* num. 54.
Decreta varia attinentia ad Canonicos Jubilatos, & Distributiones eis debitas.
 Adducuntur varia decreta attinentia ad Canonicos

eos Jubilatos; *Vide verb.* Decreta, *varia attinentia ad Canonicos Jubilatos, art. 3.* ad num. 1. ad 17.
 Afferuntur ad id alia decreta in una Aquispendii Jubilationis; *ibid.* a num. 18. ad 21.
 Adducuntur ad id varia decreta; *ib.* n. 22. ad 32.
 Afferuntur ad id variae resolutiones Sacre Congr. Concilii; *ibid.* a num. 33. usque in finem.
 Alia vide hoc tomo in appendic. decret. in Romana Distributionum, Fundana Participationis, Nullius in Farfen. Distributionum Quotidianarum, Arcen. Distributionum Quotidianarum, & Jubilationis, Oveten Coadjutorie, & Distributionum, Ravennaten. Distributionum Quotidianarum.
DIVINATIO quid sit, & quæ ejus species; *Vide verb.* Superstitio a num. 15. ad 33.

DIVORTIUM.

Divortii genus triplex assignatur, & explicatur; *Vide verb.* Divortium, num. 1. ad 4.
 Divortium secundum etymologiam nominis unde sit dictum; *ibid.* num. 5.
 Divortium quoad vinculum Matrimonii rati, & non consummati fit inter fideles professione Religiosæ: Non vero fit per votum simplex, vel solemnem castitatis in susceptione Ordinis Sacri; *ibid.* num. 6. ad 8.
 Potest tamen tale divortium quoad vinculum fieri per dispensationem Papæ juxta praxim Romanæ Curie, & ratione ostenditur, simulque adducitur, & solvitur instantia; *ibid.* num. 9. ad 14.
 Ad dissolvendum quoad vinculum Matrimonium sive ratum, sive consummatum cum impedimento dirimente contractum, quid requiratur; *ibid.* num. 15. & 16.
 Matrimonium valide inter fideles contractum, & consummatum, est quoad vinculum indissolubile; *ib.* num. 17.
 Divortia Græcorum quoad vinculum irritantur, & fieri deinceps prohibentur; *ibid.* in *add. Auct.* num. 61.
 Divortium quoad thorum, & cohabitationem potest licite fieri iusta interveniente causa; *ibid.* num. 18.
 Et concludens requiritur illius probatio, ubi etiam ad divortium impediendum probari concludenter debet causa remissio à parte innocente; *ibidem* in *nov. addit.*
 Causa iuste faciendi divortium septem generatim assignantur, ac explicantur; *ibid.* num. 29. ad 35.
 Divortio quoad thorum & habitationem locus hodie haud videtur esse posse ex voto ultramarino, de quo disserit Auct. num. 32. & quare *ibidem* in *nov. add.* num. 62. & *seqq.*
 Propter sodomiam, & bestialitatem, an possit fieri divortium; *ibid.* num. 36. & 37.
 Quando adulterium alterius Conjugis est notorium, occultum, vel dubium, an, & quomodo possit fieri divortium; *ibid.* num. 38. ad 40.
 Conjux innocens, an teneatur & possit conjugem adulterum revocare; *ibid.* num. 41. ad 43.
 Quando unus conjugum adulterium committit, potest eo invito conjux innocens Religionem ingredi, etiam non expectata sententia Judicis, si adulterium sit publicum; secus si sit occultum; *ib.* n. 44. ad 46.
 Conjux innocens, si post alterius adulterium ei voluntarie cohabitare petendo, & reddendo debitum conjugale, non potest eo invito Religionem ingredi: Et etiam quando & ipse innocens postea adulterium committit; *ibid.* num. 47. & 48.
 Conjux adulter quando possit ingredi Religionem in seculo, vel invito innocente; *ibid.* num. 49. & 50.
 Conjux innocens ob adulterium uxoris potest etiam in seculo manens Ordines sacros recipere; *ibid.* num. 51. & 52.
 Propter adulterium spirituale, an possit conjux fidelis ingredi Religionem, alio invito, vel Sacros Ordines suscipere; *ibid.* num. 53.
 Assignantur, & explicantur quatuor casus, in qui-

bus propter adulterium nequit fieri divortium; *ibid.* num. 54. ad 59.
 Vir non censetur causam præbere mulieri adulterandi, si eam domo expellit, aut necessaria alimenta ei denegat; *ibid.* num. 60. & *verb.* Adulterium, *art. 3.* num. 9. & 10.
 Causa adulterii in eo differt quoad divortium thori & habitationis à reliquis causis, quod ea tamquam immediate profuens ex violatione fidei conjugalitatis sit perpetua, alia vero ad tempus; *ibid.* in *nov. add.* num. 76. & 77.
 Si à muliere petatur divortium ex adulterio viri & à viro opponatur remissio, hæc probata dici nequit quod mulier sciens pravam consuetudinem viri cum eo habitaverit, sed docere præterea oportet de signis, iisque spontaneis, amoris, & benevolentie ipsius mulieris; *ibid.* in *nov. add.*
 Causis vero divortii quoad thorum, & cohabitationem ab Auctore adductis à num. 19. ad 35. addi potest adulterium falso à viro Uxori imputatum; *ibidem* in *nov. add.* num. 67.
 Defectus Virginitatis in muliere minime præbet iustam causam hujus divortii: Verum late super hoc disseritur; *ibid.* in *nov. add.* num. 68. & *seqq.*
 Alia *Vide verb.* Adulterium, Debitum Conjugale, Matrimonium.

DOCTRINA CHRISTIANA.

Quibus competat traditio doctrinæ christianæ; *Vide verb.* Doctrina Christiana in *add. Auct.* num. 1. ad 3.
 Quibusnam in locis sit tradenda; *ib.* in *add. Auct.* num. 1. ad 4.
 Doctrina Christiana non solum pueris, sed & adultis est necessaria; *ibid.* in *add. Auct.* num. 5. & *seqq.*
 Qui doctrina christiana satis instructi non sunt, non sunt matrimonio jungendi; *ib.* in *add. Auct.* n. 9.
 Mandatur Regularibus, ut doceant Professos Laicos, & præsertim Questuarios Fratres christianam doctrinam; *ibid.* in *add. Auct.* num. 10.
DOLOR. *Vide verb.* Penitentia Sacramentum, *art. 2.*
DOLUS quid sit; *Vide verb.* Commodatum, num. 17.
DOMICILIUM pro contrahendo matrimonio; *Vide verb.* Matrimonium. Impedimenta Matrimonii, *art. 2.*
DOMICLIUM pro Ordinibus suscipiendis; *Vide verb.* Ordo, *art. 3.*

DOMINIUM.

Quoad ejus esse, divisionem, & species.
 Dominium generalissime sumptum quid sit; *Vide verb.* Dominium, *art. 1.* num. 1.
 Rectius dominium definitur, & de dominio origine disseritur; *ibid.* in *nov. add.* num. 38. & *seqq.*
 Tale dominium dividitur in divinum, & humanum, & quid sit utrumque; *ibid.* num. 2.
 Dominium divinum dicitur universalissimum, & excellentissimum; *ibid.* num. 3.
 Dominium humanum aliquando dicitur altum, seu politicum, & aliquando dicitur bassum, seu speciale, & quid sit utrumque; *ibid.* num. 4.
 Dominium humanum est duplex, Jurisdictionis, & Proprietatis; *ibid.* num. 5.
 Dominium Jurisdictionis quid sit, & quomodo dividatur; *ibid.* n. 6. & 7. *Vide etiam verb.* Regimen per totum.
 Dominium Proprietatis quid, & quotuplex sit; *ib.* num. 8. ad 11.
 Ususfructus quid sit? & in quibus rebus constitui possit; *ibid.* num. 12. ad 14.
 Usus generaliter loquendo quotuplex sit, & alia ad rem; *ibid.* num. 15. ad 20.
 Possessio unde dicatur, quomodo dividatur, & divisiones explicantur, ac possessionis vera definitio traditur; *ibid.* num. 21. ad 26.
 Possessio quotuplex acquiri, ac deperdi possit; *ibid.* num. 27. & 28.

Per rei amissionem universaliter loquendo non perditur ejus dominium; *ibid. num. 29.*
 Possessionis commoda ac privilegia octo assignantur, ac explicantur; *ibid. num. 30. ad 37.*
 Corrigitur *num. 35. Auctor. ibid. in nov. add.*
DOMINIUM quoad ejus esse rerum omnium creaturarum vere, & proprie Dominium. Vide *verb. Dominium, art. 2. num. 1.*
 Christus ut homo fuit Dominus absolutus, & directus universorum quantum ad jus, & potestatem; *ibid. num. 2.*
 Angeli, quale dominium habeant, ac potestatem; *ibid. num. 3.*
 Inter creaturas inferiores solus homo est domini capax; *ibid. num. 4.*
 Unus homo licite acquirit, & habet dominium in alium hominem quoad ejus opera, & servitum personalem; *ibid. num. 5.*
 Dominium servitutis in alium hominem potest homo acquirere quatuor modis seu titulis, qui enumerantur, & clare demonstrantur; *ibid. num. 6. ad 10.*
 An habeat homo dominium vitæ suæ, actuum suorum, libertatis, propriæ famæ, & honoris; *ib. numer. 11. ad 15.*
 Uxores, ac filifamilias super quibus bonis habeant dominium; *ibid. num. 16. & 17.*
 Quid de Novitiis, ac Religiosis solemniter Professis circa dominium bonorum temporalium, tam in communi, quam in particulari; *ibid. num. 18. ad 22.*
 Clerici Beneficiarii cujus portionis fructuum suorum beneficiorum habeant Dominium; *ibid. num. 23. & 24.*
 Indicantur Auctores plenus tractantes de materia hujus articuli; *ibid. in nov. add. num. 25. ad 27.*
 An mare esse possit domini subjectum; *ib. in nov. add. num. 28.*
DOMINIUM quoad modos ipsum acquirendi.
 Dominium rerum tribus modis acquiri potest, & assignantur, & qualiter rerum istis tribus modis acquiratur dominium; Vide *verb. Dominium, art. 3. num. 1. ad 4.*
 Jure naturali, seu gentium acquiritur rerum Dominium multipliciter, scilicet occupatione, alluvione, specificatione, accessione, confusione, commixtione, & fructuum perceptione: Et quomodo istis modis acquiratur rerum dominium satis clare explicatur, ac exemplis demonstratur, & alia plura ad rem; *ib. numer. 5. usque ad 85. Auctor emendatur; ibid. in nov. noviss. ad num. 22.*
 Ad *num. 62. Auctoris; Vide ibid. in nov. add.*
 De modo acquirendi rerum dominium jure civili, atque canonico; *ib. num. 86. & verb. Præscriptio, seu Usucapio.*
 De modo acquirendi rerum dominium jure particulari privati alicujus contractus; *ib. num. 78. & verb. Emptio, Donatio, &c.*
 Modi, quibus olim dominium privatum inductum fuit, & etiamnum inducitur, dividi possunt in originarios, & derivatos; & quinam ii sint; *ibid. in nov. addit. num. 25. & 26.*

DONATIO.

Quoad ejus naturam, divisionem, & effectum.

Donatio unde sit dicta; Vide *verb. Donatio, art. 1. n. 1.*
 Donationis definitio afferitur, ejusdemque prima divisio in verbalem, & realem & quæ sit utraque; *ib. numer. 2. ad 4.*
 Donatio dividitur secundo in donationem mere gratuitam, seu liberalem, & in donationem remuneratorem, & quæ sit utraque; *ibid. num. 5. & 6.*
 Donatio dividitur tertio in donationem puram, seu absolutam, & in donationem non puram, seu conditionatam, & utraque explicatur; *ibid. num. 7. & 8.*
 Donatio dividitur quarto in donationem inter vivos,

& in donationem mortis causa: Utraque hæc donatio habetur in Jure definita, sed clarius definitur, & explicatur; *ibid. num. 9. ad 11.*
 Donatio mortis causa potest fieri tribus modis, qui referuntur; *ibid. num. 12.*
 Donatio mortis causa quando fieri possit; *ibid. n. 13.*
 Donatio mortis causa expirat, seu tacite revocatur quatuor modis, qui assignantur, & explicantur; *ib. numer. 14. ad 18.*
 Donatio mortis causa in quo differat à donatione inter vivos; *ibid. num. 19. ad 21.*
 Ad valorem donationis, sive inter vivos, sive mortis causa, quid requiratur; *ibid. num. 22.*
 Voluntas, & animus sive donandi, sive donum acceptandi, quomodo debeat manifestari in donatione seu doni acceptance; *ibid. num. 23. ad 25.*
 Donatio facta ecclesie, vel alteri piæ causæ quando obliget; *ibid. num. 26.*
 Donatio excedens quingentos solidos insinuari debet apud Judicem; secus erit invalida; *ibid. num. 27. ad 29.*
 Solidus quid sit; *ibid. num. 30.*
 Plures donationes excedentes quingentos solidos valent absque insinuatione; & tales donationes assignantur; *ibid. num. 31. ad 37.*
 Donatio facta supra quingentos solidos potest à Donatario tuta conscientia retineri etiam quoad illum excessum, donec à Donante, vel ejus hærede repetatur, vel per Judicis sententiam rescindatur donatio quoad illum excessum; *ibid. num. 38.*
 Donatio verbalis, an & quomodo obliget Donatorem ad tradendam rem donatam, si à Donatario fuit acceptata; *ibid. num. 39. ad 43.*
 Donatio ex quibus potius causa mortis, quam inter vivos dicenda sit, tum an solemnitas à Statuto inducæ quoad donationes requirantur in donatione causa mortis ad ejus validitatem; Vide *ibid. in nov. add. num. 90. & 91.*

DONATIO quoad personas, quæ donare possunt vel non & in qua quantitate.

Donare potest omnis ratione utens, lege non prohibitus, habens plenum dominium seu liberam administrationem rei suæ; Vide *verb. Donatio, art. 2. num. 1.*
 Donare autem non potest pupillus, minor, furiosus, amens, prodigus &c. *ibid. num. 2.*
 Tutores, & Curatores de rebus quæ administrant, an possint donare, vel facere eleemosynas; *ibid. num. 3. & 4.*
 Uxores, filifamilias, pupilli, an, de quibus bonis, & in qua quantitate possint libere donare, vel facere eleemosynas; *ibid. num. 5. ad 8. & verb. Bona, artio. 4.*
 Donatio patris facta filio nondum emancipato quando sit valida, vel non; *ibid. num. 9. ad 11.*
 Mater valide donat filiis tam emancipatis, quam nondum emancipatis; *ibid. num. 12.*
 Conjux an possit alteri conjugi mere liberaliter aliquid donare; *ibid. num. 13.*
 Valida tamen est donatio inter conjuges in pluribus casibus, qui assignantur, & explicantur; *ib. num. 14. ad 26.*
 Quando, & per quid donatio inter conjuges censetur tacite revocata; *ibid. num. 27. & 28.*
 In dubio autem an donatio fuerit à Donatore revocata, præsumendum est non esse revocatam; *ib. num. 29.*
 Milites donare non possunt focariis, seu concubinis suis; *ibid. num. 30.*
 Princeps supremus, ut Rex &c. in qua quantitate possit donare; *ibid. num. 31. & 32.*
 Clerici Beneficiarii de rebus suis patrimonialibus, quasi patrimonialibus, & de bonis ecclesiasticis, an, & quales possint facere donationes; *ibid. num. 33.*
 Episcopi, seu ecclesiarum Prælati, sive Seculares,

sive Regulares sine consensu Capituli, an quales, de quibus bonis, quo titulo, in qua quantitate, & quibus personis possint facere donationes; *ib. n. 34. ad 41.*
 Prælati, seu Superiores Regularium quas possint de bonis monasterii, seu ecclesie facere donationes; *ibid. num. 42.*

Regulares illi, qui non sunt Prælati, administrationem tamen habent sibi commissam bonorum monasterii, ut sunt Œconomi, quas possint facere donationes, & eleemosynas; *ibid. num. 43.*
 Regulares Beneficiarii extra monasterium degentes, an possint de redditibus Beneficii facere donationes ac eleemosynas; & quales; *ibid. num. 44.*

Regulares, qui in monasterio sub obedientia Superiorum vivunt, & nullam bonorum administrationem habent, an possint facere donationes; *ib. n. 45.*

Quoad quantitatem donandi sunt prohibita duo genera donationum, scilicet donatio omnium bonorum, & donatio liberalis excedens 500. solidos absque insinuatione facta; *ibid. num. 46.*

Donatio omnium bonorum presentium, & futurorum mobilium, & immobilium, qua ratione prohibeatur, & an ea cessante quandoque sit valida; *ibid. numer. 47. ad 52.*

Donatio liberalis excedens 500. solidos est invalida quoad excessum, nisi fiat cum insinuatione; aliquando tamen potest esse valida; *ibid. num. 53. & 54.*

Si quis debitum aliquod liquidum summam 500. solidorum excedens remittat, invalida est remissio; *ibid. num. 55.*

An Clientes fervente lite donare possint Advocatis, Procuratoribus, aliisque similibus litis Ministris; Vide *ibid. in nov. add. num. 56. & seqq.*

An ægroti donare possint Chirurgis, & Medicis; *ibid. in nov. add. num. 59.*

Num Poenitentes Confessariis, vel illorum domui, vel Conventui donare valeant; *ibidem in nov. add. num. 60.*

DONATIO quoad ejus revocationem.

Donatio inter vivos semel legitime facta, & acceptata regulariter loquendo non potest amplius revocari per Donatorem, immo nec etiam per Rescriptum Principis; Vide *verb. Donatio, art. 3. num. 1. & 2.*

Ab hac regula excipiuntur tres casus principales, ob quos donatio revocari potest, scilicet ob ingratitudinem donatarii, ob prolem postea susceptam, & si donatio sit inofficiosa liberis; *ibid. num. 3.*

Ob ingratitudinem donatarii revocari potest donatio in quinque casibus, qui assignantur; *ibid. numer. 4. ad 11.*

Donator probare debet in Judicio ingratitudinem, si ob illam revocare vult donationem; *ibid. num. 12.*

Potestas revocandi donationem ob ingratitudinem quibus competat, & contra quos possit revocari; *ib. num. 13. ad 15.*

Assignantur quedam donationes, quæ ob ingratitudinem donatarii revocari non possunt; *ibid. numer. 16. ad 19.*

Ob prolem postea susceptam revocari potest donatio, quamvis unica postea nascatur proles; *ibid. num. 20. & 21.*

Quid considerari debeat, ut rectum proferatur judicium super revocatione donationis ob supervenientiam filiorum; *ibid. in nov. add. num. 32. & seqq.*

An, & quando donatio Jurisprætoratus obnoxia sit revocationi ob supervenientiam filiorum; *ibid. in nov. add. num. 40.*

Quid si in tali casu donatio sit remuneratoria, vel facta sit Ecclesie; *ibid. num. 22. ad 24.*

Emendatur Auctor, *num. 22. ibid. in nov. add. num. 43.*

Revocari potest donatio, si sit inofficiosa liberis; quid sit talis donatio, & quibus competat jus eam revocandi; *ibid. num. 35. ad 27.*

Donatio mortis causa proprie talis, etiamsi accep-

tata à donatario, quando possit revocari ad libitum donantis; *ibid. num. 28. ad 30.*

Quandonam donatio mortis causa ipso jure expiraret, seu tacite revocata censetur; *ibid. num. 31.*
DORMIENS quando evadat irregularis ex homicidio, vel mutilatione casuali; Vide *verb. Irregularitas, art. 1. sub num. 11. vers. Ex homicidio.*

DOS, DOTARE.

Dos quoad variam ejus acceptionem, naturam, divisionem, & proprietatem, seu dominium.

Vocis seu termini dotis æquivocatio aperitur, ac variæ assignantur acceptiones, & usus; Vide *verb. Dos, art. 1. num. 1. ad 3.*

Assignantur dotes anime beatæ, & quare virtutes theologice non dicantur dotes; *ibid. num. 4.*

Obiter assignantur aureolæ Beatorum, ac quid & quot sint, & cur dicantur aureolæ; *ibid. num. 5.*

Assignantur dotes corporis gloriosi, quidque beatissimis corporibus præstant; *ibid. num. 6.*

Dos quid sit juridice, & civiliter capta; *ibid. num. 7.*
 Dos ejusmodi est duplex, quæ assignatur; *ibid. n. 8.*
 Dos Profecticia quæ sit; *ibid. num. 9.*
 Dos Adventitia quæ sit; *ibid. num. 10.*

Res, quæ in dotem dantur, vel æstimatæ, vel inæstimatæ sunt, & de utriusque dotis effectibus; Vide *ibid. in nov. add. num. unice.*

Cujus dotis dominium, seu proprietas pertineat ad maritum; *ibid. num. 11. ad 14.*

Quale dominium dotis pertineat ad Uxorem contracto, vel soluto Matrimonio: Et fundus dotalis quo jure, & qua conditione possit alienari; *ibid. num. 15. ad 20.*

Ususfructus dotis etiam rei immobilis, & inæstimatæ pertinet ad maritum: Secus si lucrum perceptum ex fundo dotali non pertineat ad fructuum naturam; *ibid. num. 21. & 22.*

Dominium dotis quando amittatur ab Uxore, vel à Marito; *ibid. num. 23. & 24.*

Soluto per mortem mariti Matrimonio, filifamilias vidua quale dominium habeat suæ dotis tam adventitiæ, quam profectitiæ, ejusque fructuum; *ibid. num. 25. ad 27.*

Mortua uxore ususfructus dotis spectat ad maritum, proprietas vero pertinet ad filios; *ibid. n. 28. Vide nov. add. num. 29.*

DOS quoad illos, qui tenentur eam dare.

Pater tenetur dotem dare filiæ, quamvis propria bona adventitia habeat: Et quamvis in Matrimonio nulla sit facta mentio dotis: Immo quamvis filia, invito Patre, nupserit viro digno; secus si ante annum 25. nupserit viro indigno moribus, aut genere, aut si Pater motum habeat filiam exheredandi; Vide *verb. Dos, art. 2. num. 1. ad 8.*

Si pater dotare nequit filiam, tenetur eam dotare avus paternus, in cujus defectu tenetur mater ipsa, & in defectu matris tenetur frater dotare inopem sororem ex patre; *ibid. num. 9. ad 12.*

Dotem dare tenentur omnes, qui illam serio promiserunt, cujuscumque sint sexus, seu conditionis; *ibid. num. 13.*

Deflorator, qui absque promissione Matrimonii virginem per vim, fraudem, vel metum injuste incussum violavit, tenetur illam dotare, ut habeat dotem competentem: ad quid teneatur Deflorator tam in foro interno, quam externo; *ibid. num. 14. ad 20.*

Quid de Defloratore, qui puellam jam corruptam vi, aut dolo seduxit; *ibid. num. 21. & 22.*

Clericus in Sacris constitutus, seu maritus qui fingens se laicum solum sub ficta promissione Matrimonii obtinet à femina copulam, ipsamque occultam propalat, an teneatur puellam dotare, ac propalationis damnum reparare, etiamsi puella libere in stuprum consenserit; *ibid. num. 23. ad 26.*

Quantitas dotis danda à defloratore puellæ per vim

vim defloratæ, quomodo taxanda sit; *ibid.* num. 27. & 28.

Ceteris pauperibus deflorator dives non tenetur plus dare defloratæ, quàm deflorator pauper; *ibid.* num. 29.

Dos tribuenda à defloratore paupere quomodo mensuranda sit, & ad quid teneatur, si ad pinguiores statum devenit; *ib.* n. 30. & 31.

In foro interno dos puellæ per vim defloratæ tribuenda, quomodo mensuranda sit; Et ad quid teneatur deflorator in eodem foro, si Judex non sit bene informatus, vel puella sit nobilis; *ib.* n. 32. ad 34.

Ad quid teneatur deflorator, si puella sponte se obtulit, ac consensit in stuprum: aut muneribus, ac blanditiis, sine ulla vi, aut fraude fuit in stuprum inducta; *ib.* n. 35. ad 38.

Referuntur hac arrepta occasione ea, quæ sancivit Clemens XII. pro Urbe Roma contra defloratores, sive stupratores, & stupratas puellas; Vide *ib.* in *nov. add. Cens. Theol.* n. 39. & seqq.

An pater teneatur dotem dare filie nuptæ sine ejus consensu, si vir scripserit tertio mediatori, quod duceret uxorem sine dote, modo pater acquiesceret; *ibid.* in *nov. add.* n. 51.

An Pater iterum teneatur dotare filiam, si ejus culpa dos constituta, & soluta primo marito perit; *ib.* in *nov. add.* n. 52.

Et quid si inter patrum patrimonium fuerit diminutum; *ibid.*

In illis locis, in quibus virum inter & uxorem viget communitio bonorum, mater non in subsidium, sed æque principaliter, ac pater dotem constituere tenetur filie; *ib.* in *nov. add.* num. 53.

DOS quoad ejus reversionem, seu restitutionem, soluto Matrimonio, & facultatem eam repetendi constante Matrimonio.

Solutio Matrimonio pro morte naturalem mariti dos adventitia est integra restituenda uxori; Vide *verb.* Dos *art.* 3. n. 1.

Dos Profecticia tamen redit una cum dotata ad dotantem, si dotata adhuc est in potestate dotantis: Secus si jam est emancipata; *ib.* n. 2. & 3.

At quia ubique receptum est patriam potestatem dissolvi per nuptias filie, adherendum est illis, qui indistincte sentiunt hodie pro dote profecticia ipsam filiam solum agere posse; *ib.* in *nov. add.*

Solutio Matrimonio per mortem naturalem uxoris, nullis ex illa extantibus libetis, dos adventitia, ac profecticia, dotes constitutæ à stupratore puellæ stupratæ, à Raptores puellæ raptæ, à viro sene puellæ juveni, ad quos pertineant, & quo jure; *ibid.* n. 4. ad 9.

Solutio Matrimonio quoad vinculum viventibus adhuc contrahentibus, vel per impedimentum dirimens, aut aliam licitam causam, sive propter crimen contrahentium, dos, ac dotis lucra obventa, ad quos spectent; *ib.* n. 10. ad 16.

Constante Matrimonio si maritus culpa sua ad inopiam vergat, an possit uxor repetere dotem suam; *ib.* n. 17. & 18.

Si absque sua culpa maritus vergit ad inopiam, nequit cogi ad restituendam dotem. Et in casu quid agere possit uxor assignatur; *ib.* n. 19. ad 22.

Potest uxor constante Matrimonio suam repetere dotem, si bona mariti Fisco inferantur; *ibid.* n. 23.

Uxor ratione dotis habet tacitam, & privilegiam hypothecam in omnibus bonis mariti, ita ut præferatur omnibus aliis creditoribus; *ib.* n. 24.

Circa omnia hæcenus dicta de dote sunt attendendæ speciales conventiones dotales, & locorum consuetudines; *ib.* n. 25.

An Neophytus teneatur dotem restituere uxori nolenti converti aut cohabitare sine Creatoris contumelia; Vide *verb.* Neophytus in *add. novis. Cens. Theol.* d. num. 9.

De mulieris hypotheca pro dote, & prælatione supra ceteros creditores; *ib.* *add. nov.* n. 27. & seqq.

Quoad dotem cetera; Vide *verb.* Adulterium *art.* 2.

DUBITATIO, DUBIUM.

Dubitatio quid sit? Quid de dubitatione temeraria, sive positiva, sive negativa? Vide *verb.* Judicium temerarium d. n. 2. ad 16.

Dubium juris, & dubium facti quid sit? Vide *verb.* Conscientia n. 29. & 30.

Dubium speculativum, & practicum quid sit; *ib.* n. 25. & 26.

Dubium positivum, & negativum quid sit; *ib.* n. 27. & 28.

Dubium de irregularitate contracta potest tenere qui non sit irregularis; excepto in dubio de homicidio in quo dubitans, an vere homicidium commiserit, tenendus esset irregularis; Vide *verb.* Irregularitas *art.* 8. n. 9. & 10.

DUCATUS pro solvenda pensione quomodo intelligendus? Vide *verb.* Pensio d. n. 115. ad 118.

DUELLUM.

Quoad ejus esse, divisionem, & prohibitionem.

Duellum proprie dictum quid sit? Vide *verb.* Duellum *art.* 1. n. 1.

Duellum debet esse cum effectu; *ib.* n. 2.

Duellum quando prohibitur; *ibid.* n. 3.

Duellum proprie dictum debet esse ex conducto, ac initum statuo loco, & tempore; Et cum periculo occisionis, vel vulneris; *ib.* n. 4. ad 6.

Duellum aliter dividitur à Theologis, & aliter à Legistis. Legistæ illud dividunt in decretorium, propagatorium, & satisfactorium, & triplex divisio explicatur; *ib.* n. 7. ad 10.

Theologi dividunt duellum in sex species, scilicet in duellum manifestativum veritatis, ostentativum virium, evitativum ignominie, Terminativum controversie, evitativum belli, & defensivum honoris, & singulae explicantur, & quæ sint licitæ; *ib.* n. 11. ad 17.

Duellum ulterius dividitur in illud, quod fit auctoritate publica, & in illud, quod fit auctoritate privata. Utrumque patet ex terminis; *ib.* n. 20.

Duellum tum solemne, tum privatum, seu simplex, esse prohibitur Jure divino, & humano, tam civili, quàm canonico; *ib.* n. 21.

Recensentur quinque propositiones circa duellum à S. M. Benedicto XIV. damnatæ; *ib.* in *nov. add.*

Indicantur Auctores, qui de rebus ad duella pertinentibus, & illorum historiam spectantibus scripserunt; *ib.* in *nov. add.* num. 22. & 23.

DUELLUM quoad ejus penas, & personas eas incurrentes, & earum absolutionem.

Afferuntur imprimis per extensum pro regula, & notitia satis necessaria ad hæc omnia constitutio Clementis VIII. Vide *verb.* Duellum *art.* 2. n. 1.

Enumerantur poenæ principales contra duellantes statuatæ; *ib.* n. 2.

Duellantes, si moriantur, quando priventur ecclesiastica sepultura; *ib.* n. 3. & 4.

Assignantur illi, qui incurrunnt penas impositas contra duellantes; *ib.* n. 5. ad 13.

Easdem penas incurrunnt etiam Christiani cum Turcis duellantes; *ib.* n. 14.

Non incurrunnt tamen tales penas ratum habentes duellum factum; *ib.* n. 15.

Exemplificantur varii casus, in quibus provocatus ad duellum non incurrit illas penas; *ib.* d. num. 16. ad 19.

Absolutio ab excommunicatione incurra ob duellum ratione cit. constit. Clementis VIII. à quo possit impendi; *ib.* n. 20. & 21.

Referuntur poenæ à Benedicto XIII. & per extensum exhibentur, item poenæ late contra duellantes à Benedicto XIV. Vide *ibid.* in *nov. add.*

EBRIETAS, EBRIUS.

EBRIETAS quid sit: Vide *verb.* Clericus *art.* 5. n. 20.

EBRIETAS unde dicta, *ibid.* num. 21.

EBRIETAS est sub gravissimis poenis interdicta Clericis, *ibid.* num. 25.

EBRIUS quando evadit irregularis ex homicidio, vel multitudine casuali: Vide *verb.* Irregularitas *art.* 1. sub num. 11. *vers.* Ex homicidio.

Alia de Ebrietate. Vide *verb.* Gula d. n. 12. ad 28.

ECCLESIA.

Ecclesia in sensu morali capta quoad ejus esse, & principales notas.

Ecclesie nomen quid significet: Vide *verb.* Ecclesia *art.* 1. num. 1.

Ecclesie nomen dupliciter sumitur, & explicatur, *ibid.* num. 2.

Afferuntur vera definitio ecclesie, & explicatur per singulas ejus particulas, *ibid.* d. num. 3. ad 9.

Ad hanc ecclesiam spectant non solum prædestinati, & justi, sed etiam reprobi, & peccatores, *ibid.* num. 11.

Ad hanc tamen ecclesiam non spectant, sed ab ipsa excluduntur Pagani, Turcæ, & Judæi, Catechumeni, Hæretici, à Fide Apostatæ, Schismatici, Excommunicati, &c. *ibid.* num. 12. ad 16.

Una & eadem substantialiter, & formaliter est ecclesia *Legis Gratia, Legis Nature & Legis Scriptæ*, *ibid.* num. 17.

Nota præcipue, per quas vera ecclesia decernitur à falsis, sunt quatuor, & enumerantur, ac variis titulis, & rationibus explicantur, *ibid.* n. 18. ad 24.

Sola Ecclesia Romana Catholica habet notas vere ecclesie Christi, & in ipsa sola potest obtineri salus, & nullus extra ipsam salvatur, *ibid.* num. 25.

Ecclesia Romana pro eodem sonat, ac Universalis, *ibid.* num. 26.

Summus Pontifex, quamvis non sedeat Romæ, appellatur semper Romanus Pontifex, *ibid.* n. 25.

Non habet Deum Patrem, qui non habet Ecclesiam Romanam Matrem, *ibid.* num. 18.

ECCLESIA quoad ejus visibilitatem, indefectibilitatem, & infallibilitatem.

Ecclesia vera Christi est, & fuit semper absolute visibilis: Vide *verb.* Ecclesia *art.* 2. num. 1.

Ecclesiam esse visibilem ostenditur etiam evidenti ratione, *ibid.* num. 2.

Christi Ecclesia visibilis, seu Ecclesia Romana Catholica est indefectibilis, & semper duratura, & infallibilis, quod colligitur ex novo, & veteri Testamento, & probatur ex SS. Patribus, & Sacris Canonibus, *ibid.* num. 3. ad 9.

Ecclesia Romana Catholica est regula Fidei, & morum in toto mundo, & sola potest definire causas Fidei ab omnibus tenendæ, *ibid.* num. 10. ad 13.

Ecclesia Romana dicitur Mater, & Magistra omnium ecclesiarum; & est caput etiam Ecclesie Græcæ, *ibid.* num. 14. & 15.

Romana Ecclesia habet annexum primatum Universalis Ecclesie ex institutione, & præcepto Christi Domini, *ibid.* num. 16. & 17.

Fides Apostolica non potest à Romana Urbè divelli, & alio transferri, & ubi est Papa, ibi est Roma; *ibid.* num. 18. & 19.

Ad hæc referuntur quædam præcipua dogmata, & doctrinæ, quæ sunt in Ecclesia Romana, & in ipsa sola potest obtineri salus, & nullus extra ipsam salvatur, *ibid.* num. 25.

APPENDIX, seu Noyus de Christi Ecclesia Articulus.

Ecclesia in genere quælibet Congregatio dicitur, *ibid.* *verb.* Ecclesia in *nov. Artic.* num. 1. & seqq.

Ecclesia in sensu ecclesiastico dicitur societas fidelium, *ibid.* num. 5. ad 11.

Qui de hac sunt ecclesia, vocantur interius per gratiam, exterius vero per verbum, *ibid.* num. 7. & seqq.

Ecclesia Christi duplici modo considerari potest, per latam scilicet, & strictam significationem, *ibidem* num. 12. & seqq.

Ecclesia Christi per latam significationem accepta temporibus legis naturæ, & scriptæ etiam floruit, *ibid.* num. 15.

Quanam fuerit divinæ providentiæ cura in regendo Ecclesiam in statu naturæ, & legis scriptæ, *ibid.* num. 19. & seqq.

Novatorum circa ecclesiam Christi definitionem hæreses designantur, *ibid.* num. 32. & seqq.

Confutantur, *ibid.* num. 43.

Ostenditur, Ecclesiam Christi visibilem esse, *ib.* num. 44. & seqq.

Esse unam, *ibid.* num. 56.

Sanctam, *ibid.* num. 57.

Catholicam, *ibid.* num. 58.

Et Apostolicam, *ibid.* num. 59.

In Ecclesiis Hæreticorum non sunt nota ecclesie Christi, *ibid.* num. 61. & seqq.

Nota Ecclesie Christi in Ecclesia Romana conspiciuntur, *ibid.* num. 65. & seqq.

Ecclesia Christi comprehendit non solum prædestinatos, perfectos, & justos, sed etiam peccatores, *ib.* n. 68. & seqq.

Recensentur illi, qui ab Ecclesia Christi arcentur, *ibid.* num. 73. & seqq.

Visibilis ecclesia Christi nunquam deficit, *ibid.* num. 73.

Infallibilis item est in decernendis Fidei, & morum controversiis, *ibid.* num. 80. & seqq.

Romanus Pontifex Primatum obtinet in Ecclesia Christi, & est infallibilis in finiendis Religionis controversiis, *ibid.* num. 85. & seqq.

ECCLESIA materialis quoad ejus ædificationem, dotationem, & reparationem.

Ecclesia materialis juxta varias ejus classes varia sortitur nomina: Vide *verb.* Ecclesia *art.* 3. num. 1.

Basilicæ, quare sic dicte, & quales ecclesie vocentur Basilicæ, *ibid.* num. 2. ad 4.

Quales ecclesie vocentur Cathedrales, Collegiata, Matrices, Filiales, Baptismales, & Parochiales, *ib.* num. 5. ad 10.

Parochiales, & Baptismales ut plurimum tum in jure, tum in facto confunduntur, & Baptismales dicuntur etiam matrices, *ibid.* num. 11. & 12.

Pro ecclesia de novo ædificanda quid requiratur, *ibid.* num. 13. ad 15.

Non requiruntur dicentia Episcopi pro ædificanda oratorio privato in propria domo, *ibid.* num. 16.

Pro ædificanda ecclesia una cum monasterio Regularium, quid requiratur, *ibid.* num. 17.

Ad rem assignatur privilegium concessum Fratibus Minoribus, & postea quoad omnes Mendicantes reductum, & contra quos tale privilegium procedat, *ibid.* num. 18. ad 22.

Patres Societatis Jesu habent peculiare privilegium, ut possint ædificare intra spatium etiam 100. leucanarum prope quemcumque conventum, seu ecclesiam, *ibid.* num. 23.

Privilegium distantie 100. leucanarum attendendum est etiam in translatione ecclesie, & conventus, *ibid.* num. 23.

Per tale privilegium impeditur non potest ampliatio conventus si jam fuerit legitime facta, *ibid.* num. 25. & 26.

BIBLIOTECA CENTRAL